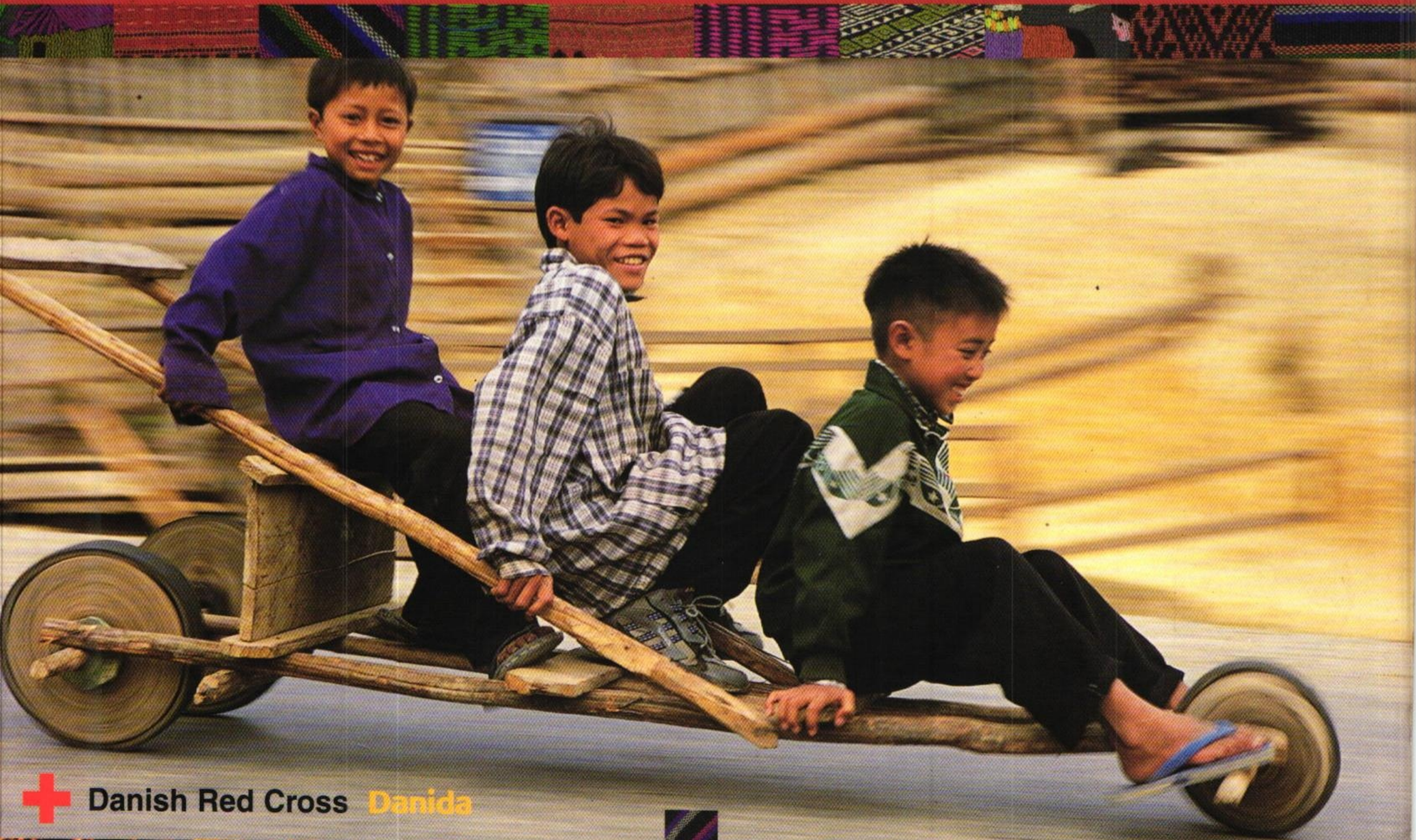

ໂບວດິນ ເບຣດໂດຟ

ສອງສ່ຽວກັບນ້ອງຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ ເດັກນ້ອຍ ໃນ ສ ປ ປ ລາວ

ຖ່າຍພາບໂດຍ : ເຢີຮເກັນ ສາຍເຕະ

ສອງສ່ຽວກັບນ້ອງຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ ເດັກນ້ອຍ ໃນ ສ ປ ປ ລາວ

ສອງສ່ຽວ ແລະ ນ້ອງຊາຍຄົນໜຶ່ງ

ປຶ້ມນີ້ແມ່ນໄດ້ອອກແບບມາສຳລັບຊັ້ນປະຖົມ ປີທີ 1 ເຖິງ ປີທີ 3

ຈັດພິມໂດຍ: ອົງການກາແດງເດັນມາກ, ວຽງຈັນ, 2003

ພິມທີ່: ນົບບູລີ ເພຣັດສ ຈຳກັດ, ຊຽງໄໝ່ ປະເທດໄທ

ຈັດພິມຄັ້ງທຳອິດ: ກຸມພາ 2003

ສອງສ່ຽວກັບນ້ອງຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ
ເດັກນ້ອຍ ໃນ ສ ປ ປ ລາວ

ແຕ່ງໂດຍ : **Bodil Bredsdorff**
ຖ່າຍພາບໂດຍ : **Jørgen Schytte**

ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບອົງການກາແດງລາວ
ແລະໂຄງການຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນຕົ້ນຂອງກາແດງລາວເດັນມາກ.

ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບອົງການກາແດງລາວ
ແລະໂຄງການຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນຕົ້ນຂອງກາແດງລາວເດັນມາກ.

ກາແດງລາວ ແມ່ນອົງການອາສາສະໝັກ ແລະ
ຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນທີ່ມີໜ້າທີ່ສະໜັບສະໜູນກິດຈະກຳຕ່າງໆ
ແນໃສ່ລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ.
ວຽກງານຕົ້ນຕໍ ປະກອບວຽກສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ, ການສຶກສາ, ຊ່ວຍເຫຼືອປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ
ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກໄພທຳມະຊາດ ແລະ ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ.
ກາແດງລາວ ເປັນແມ່ແຮງແຫ່ງນຳໃຈ ທີ່ມີຄວາມເມດຕາສົງສານ
ເຮັດໃຫ້ໂລກສົດໃສດ້ວຍນຳໃຈ
ທີ່ບໍ່ມີພິມແດນ ແລະ ປຽບດັ່ງແສງຕາເວັນທີ່ສ່ອງແສງທົ່ວດິນລາວ.

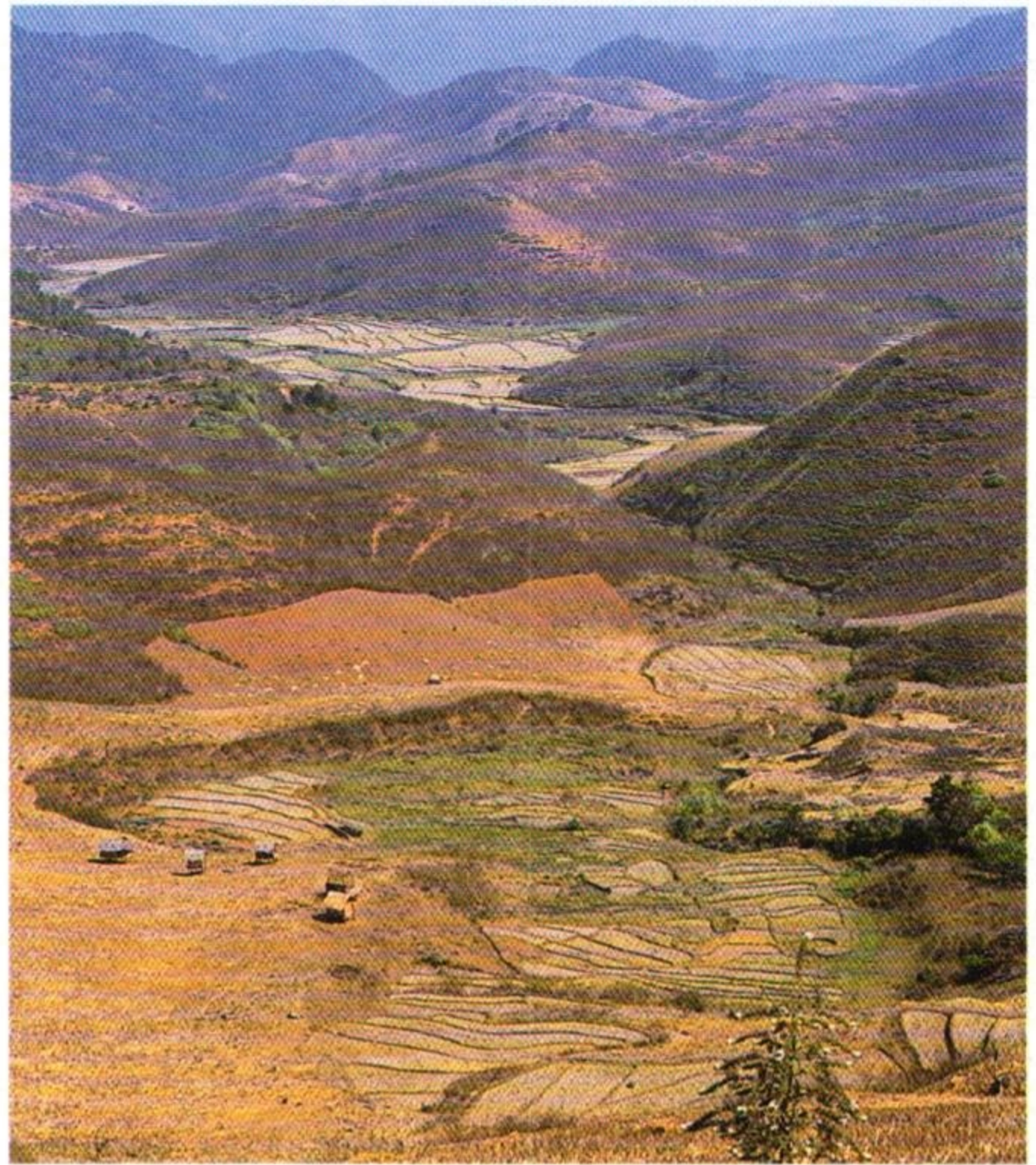
ໂຄງການຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນຕົ້ນ ກາແດງລາວ-ເດັນມາກ ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນວຽກງານ
ໂຮງຮຽນປະຖົມ, ວຽກງານລົບລ້າງການກີກໜັງສື, ວຽກງານສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ແລະ ການສ້າງ
ລາຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ໃນເຂດແຂວງຜົ້ງສາລີ ຊຽງຂວາງ ແລະ ຫົວພັນ.
ທຶນຮອນປະກອບເຂົ້າໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ມາຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງນັກຮຽນ, ພໍ່ແມ່
ນັກຮຽນ ແລະ ປະຊາຊົນຂອງປະເທດເດັນມາກ.

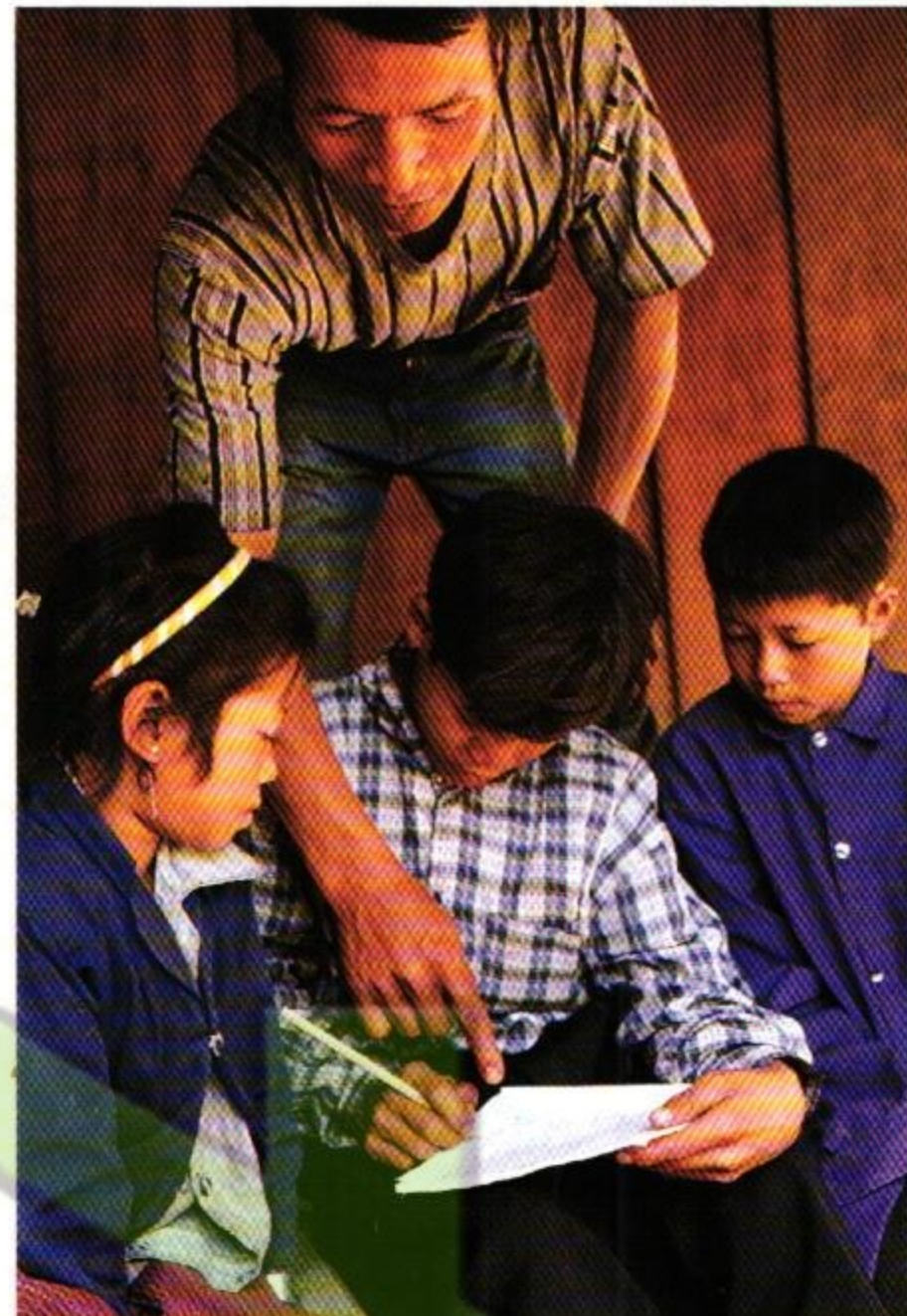
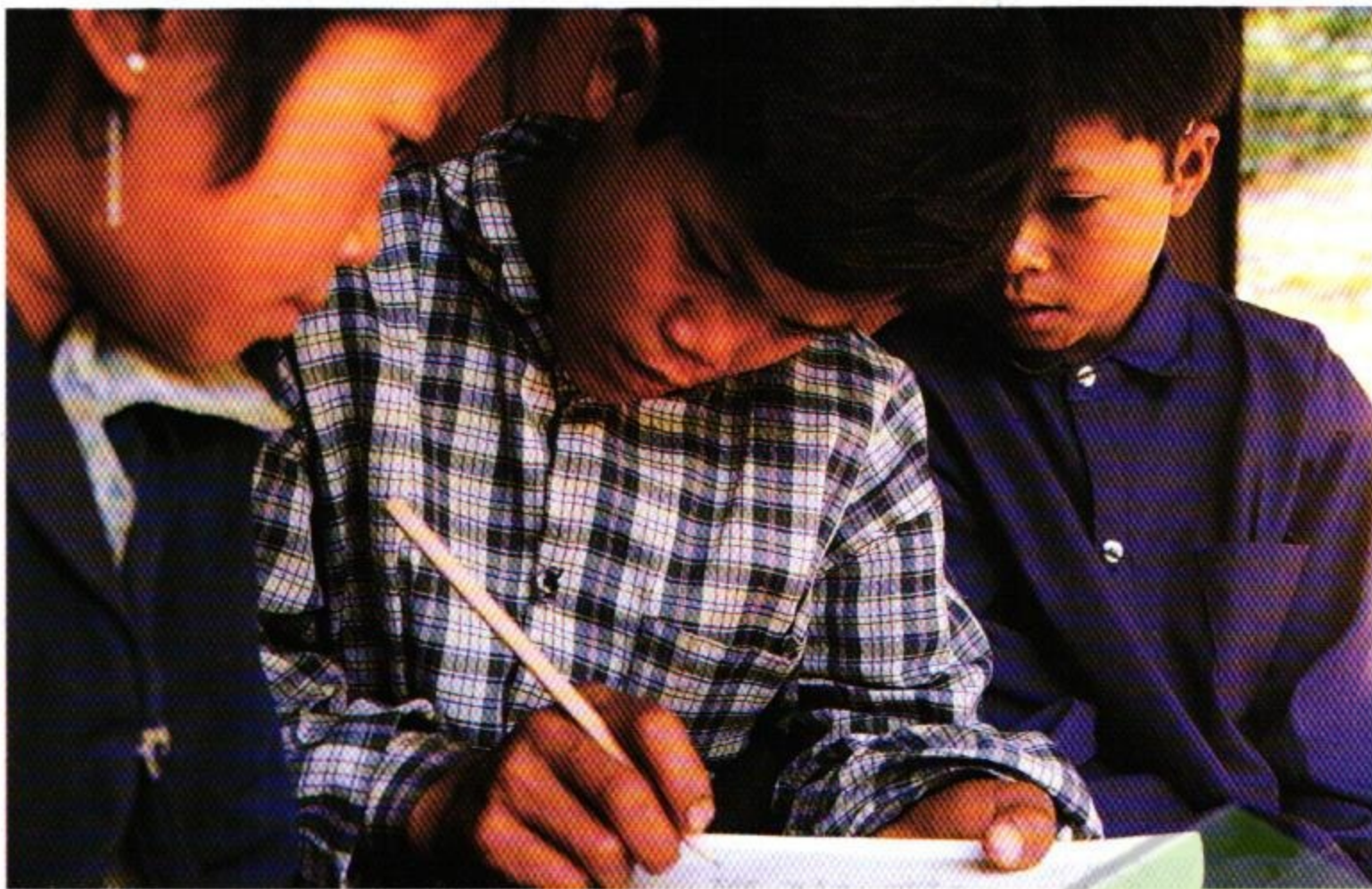

ຢູ່ທີ່ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ, ຍັງມີບ້ານນ້ອຍແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ຫ່າງໄກຈາກຕົວເມືອງ, ຕັ້ງຢູ່ຕາມຮ່ອມຫ້ວຍພູເຂົາ. ຍາມເຊົ້າຈະມີເມກໝອກຫຼາຍ ບົກຄຸມເຮືອນຊານແລະກໍ່ຈະແນມບໍ່ເຫັນປ່າໄມ້ທີ່ອ້ອມ ລ້ອມບ້ານເລີຍ. ທົ່ງນາທີ່ຢູ່ຕາມຮ່ອມພູມີດມົວດ້ວຍ ເມກໝອກເປັນຍ່ານເປັນຕອນ ເບິ່ງແລ້ວຢາກຄືກັບທາງລົດ ຢູ່ທາງໃດກໍ່ມີແຕ່ເມກໝອກ. ມືນຈໍ້ນ້ອຍສາຍໜຶ່ງໄຫຼ ຜ່ານ, ມີຂົວໄມ້ກ່າຍຂ້າມແລະມີຂັ້ນໄດຂຶ້ນຕະລິ່ງທັງ ສອງຟາກຝັ່ງ. ຍາມເຊົ້າເຊັ່ນນີ້ ມີສາຍລົມເຢັນຊື່ນບານ ພັດຜ່ານ. ອາກາດໜາວເຢັນເຮັດໃຫ້ຄົນແລະສັດໜາວ ສິ້ນໄປຕາມກັນ.

ລະດູໜາວໄກ້ຈະໝົດແລ້ວ ລະດູແລ້ງພວມ ກ້າວເຂົ້າມາ. ທົ່ງນາຫວ່າງເປົ່າແຫ້ງແລ້ງແລະລໍຖ້ານໍ້າຝົນ, ນໍ້າບົກແຫ້ງຂອດ ກາຍເປັນຮ່ອງທີ່ຂາດນໍ້າ. ແນມເບິ່ງ ບ້ານເຮືອນເຫັນຄ້ວນໄຟປະສົມກັບເມກໝອກລອຍ ອອກຈາກຫຼັງຄາເຮືອນທີ່ມຸງດ້ວຍຫຍ້າຄາ. ໝໍ້ໜ່ວຍໃຫຼ່ງ ທີ່ເຄີຍໃຊ້ໜຶ່ງເຂົ້າ, ດຽວນີ້ກາຍມາເປັນໝໍ້ທີ່ຫວ່າງເປົ່າ ແລະທໍລະມານໃຈ. ຍາມນີ້ແມ່ນຍາມທີ່ຂາດທັງເຂົ້າ ແລະຂາດທັງເງິນ. ປະຊາຊົນບໍ່ມີເຂົ້າກິນ. ພວກເຂົາອົດ ຢາກແລະນອນບໍ່ຫຼັບ.

ນີ້ແມ່ນລະດູທີ່ອັນຕະລາຍທີ່ສຸດເພາະແມ່ນໄລຍະທີ່ປະຊາຊົນຂາດແຄນເຂົ້າປາອາຫານ. ແລງມື້ໜຶ່ງ, ຕາເວັນພວມຈະຕົກດິນ ພາຍຫລັງທີ່ເອົາໃຈໃສ່ເຮັດວຽກເຮືອນການຊານ, ທ້າວໝາຍຮູ້ສຶກເມື່ອຍແລະຮ້ອນ ຈຶ່ງໄດ້ອອກມານັ່ງພັກຜ່ອນຢູ່ລະບຽງເຮືອນ. ໃນມື້ນັ້ນ, ນັກຮຽນທຸກຄົນໃນຊັ້ນຮຽນຂອງທ້າວໝາຍໄດ້ຮັບສິດຈຳແລະປຶ້ມຂຽນ, ດົນໆ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບການແຈກຢາຍສິ່ງຂອງເຫຼົ່ານີ້. ທ້າວໝາຍຄິດວ່າລາວຈະໃຊ້ສິດຈຳຂຽນປຶ້ມໃໝ່ນີ້ໃຫ້ງາມທີ່ສຸດ. ກ່ອນຈະຂຽນທຸກເທື່ອ ລາວຈະຕ້ອງແຫຼມສິດຈຳໃຫ້ດີເພື່ອໃຫ້ຂຽນໄດ້ຊັດແຈ້ງດີ.

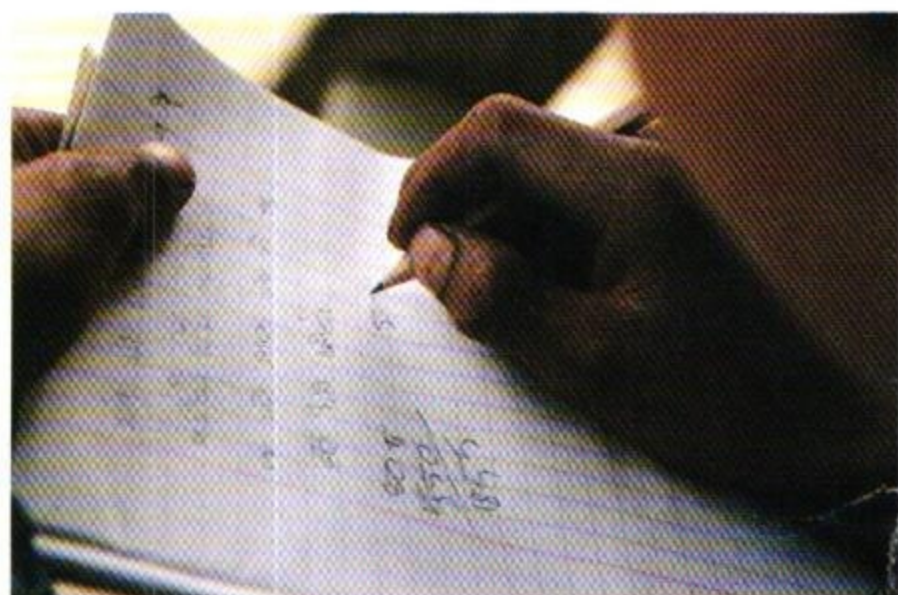
ໃນເວລາທີ່ທ້າວໝາຍນັ່ງຂຽນຢູ່ນັ້ນ, ນາງເອກເຊິ່ງແມ່ນນ້ອງສາວ ເຂົ້າມານັ່ງຂ້າງລາວ. ນາງຫາຍໃຈໃຫຍ່ບາດໜຶ່ງແລ້ວເວົ້າຂຶ້ນວ່າ “ ໂອ! ເຈົ້າຂຽນໜັງສືງາມຫຼາຍ ” ທ້າວໝາຍບໍ່ເວົ້າຫຍັງຕອບ. ທຳມະດາແລ້ວລາວເຂົ້າຮຽນຫ້ອງໃຫຍ່ແລ້ວ ກໍ່ຈະຕ້ອງຂຽນງາມກວ່ານ້ອງສາວທີ່ພວມເຂົ້າຮຽນໃໝ່.

ຫລັງຈາກນັ້ນ ນາງເອກກໍ່ຖາມຂຶ້ນວ່າ “ ຂ້ອຍລົບກວນເຈົ້າບໍ່ ?”

ອ້າຍຕອບວ່າ “ ບໍ່, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ລົບກວນຂ້ອຍດອກ. ”

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາມີດຽບຢູ່ນັ້ນ, ທ້າວຄູນຂຶ້ນຂັ້ນໄດມານັ່ງຂ້າງທ້າວໝາຍພ້ອມດ້ວຍສຽງດັງແລ້ວເວົ້າວ່າ “ ຂ້ອຍຂໍເບິ່ງສິ່ງ. ຂ້ອຍບໍ່ຍັດຄັບໃຫ້ເຈົ້າຂຽນດອກ. ” ແມ່ນແລ້ວຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຍັດຄັບກັນ. ຄົນສຸດທ້າຍທີ່ຂຶ້ນມາເບິ່ງແມ່ນພໍ່ຂອງທ້າວໝາຍເອງ. ພໍ່ເວົ້າວ່າ “ ໂອ! ສິດຈຳນີ້ຄາມຫລາຍ, ເຈົ້າສັນຍານຳຂ້ອຍວ່າຈະຮັກສາມັນໃຫ້ດີໆ ບໍ່ໃຫ້ມັນຫັກ. ”

ແນ່ນອນ, ທ້າວໝາຍຈະຕ້ອງຮັກສາສິດຈຳນັ້ນໃຫ້ດີໆ. ເມື່ອຄາວຍັງນ້ອຍ, ພໍ່ຂອຄລາວກໍ່ເຄີຍໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນເໝືອນກັນເຂົ້າໄດ້ພຽງປີດຽວກໍ່ໄດ້ເຂົາ ເພາະຄາວນັ້ນ ມີເສິກສິງຄາມ. ລາວຍັງເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າໂຮງຮຽນແມ່ນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນແລະສຳຄັນ. ສຸດທ້າຍທັງສາມຄົນລົງຈາກເຮືອນໄປ. ທ້າວໝາຍນັ່ງຂຽນໜັງສືຜູ່ດຽວຕໍ່ໄປຈົນໄດ້ເກືອບໜ້າໜຶ່ງ. ລາວກຳສິດຈຳແໜ້ນໂພດ, ສິດຈຳເລີຍຫັກເປັນສອງທ່ອນ. ທ້າວໝາຍບໍ່ກ້າບອກພໍ່ ເພາະວ່າລາວໄດ້ສັນຍາວ່າຈະຮັກສາມັນໃຫ້ດີໆ ລາວຄິດວ່າຖ້າບອກພໍ່, ພໍ່ຈະເສຍໃຈແລະຮ້າຍໃຫ້ ຢ່າງຮຸນແຮງ.

ຂໍໂທດຫຼາຍໆ

ປຶ້ມຫົວດັ່ງກ່າວ ຍັງບໍ່ສາມາດນຳ
ມາເຜີຍແຜ່ໄດ້ ເນື່ອງຈາກຍັງບໍ່
ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໃຫ້ເຜີຍແຜ່
ໄດ້ຢ່າງເປັນທາງການເທື່ອ...

ດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ